

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska - Rozmus
Ławnicy:	Halina Ankiewicz Jolanta Przastek
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 r. w (...)

na rozprawie sprawy z powództwa J. Z. (1)

przeciwko A. S. (1) i A (...) sp. z o.o. w P.

o ustalenie istnienia stosunku pracy i wynagrodzenie

I oddała powództwo powoda J. Z. (1) przeciwko A (...) sp. z o.o. w P. w zakresie ustalenia stosunku pracy,

II roszczenie powoda J. Z. (1) przeciwko A (...) sp. z o.o. w P. w zakresie wypłaty wynagrodzenia przekazać zgodnie z właściwością Sądowi Rejonowemu w(...) I Wydział Cywilny,

III oddała powództwo powoda J. Z. (1) przeciwko A. S. (1) w całości,

IV nie obciąża powoda kosztami procesu na rzecz pozwanych A. S. (1) i A (...) Sp. z o.o. w P..

IV P 255/16

UZASADNIENIE

Powód J. Z. (1) w pozwie skierowanym przeciwko A. S. (1) wniósł o ustalenie, że w okresie od 18.04.2013r. do 11.05.2014r. strony łączył stosunek pracy oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 60.000 zł tytułem wynagrodzenia wraz z dodatkami za nadgodziny i pracę w niedzielę i święta. Uzasadniając swój pozew wskazał, że w okresie od 18.04.2013r. do 11.05.2014r. powód wykonywał na rzecz pozwanej prace polegające na pracach budowlanych, a potem polegające na dozorze obiektu przy ul. (...) w O.. Miał otrzymywać stałe wynagrodzenie , pozostawał pod kierownictwem pracodawcy i do jego dyspozycji. Pracodawca ustalał godziny pracy czemu powód się podporządkowywał. Za pracę w październiku 2013r. powód nie otrzymał wynagrodzenia.

Pismem z dnia 14.07.2016r. powód sprecyzował, że wartość przedmiotu sporu wynosi 22020 zł. Na rozprawie w dniu 24.11.2016r. doprecyzował, że wartość jego roszczenia o ustalenie istnienia stosunku pracy to kwota 22020zł oraz roszczenie o wynagrodzenie wynosi również 22020zł.

W odpowiedzi na pozew A. S. (1) wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazała, że roszczenie jest bezzasadne, a nadto zostało skierowane wobec osoby zupełnie niezobowiązanej, nie będącej stroną żadnych uzgodnień z powodem. Pozwana zarzuciła brak legitymacji biernej do występowania w niniejszym procesie jako pozwana. Przyznała, że zna powoda, lecz powód nigdy nie wykonywał na jej rzecz jako osoby fizycznej jakichkolwiek usług, a tym bardziej nie świadczył pracy w ramach stosunku pracy. W okresie, o którym mowa w pozwie pozwana pełniła funkcję Prezesa Zarządu A (...) sp. z o.o. w P.. Pozwana nigdy w kontaktach z powodem nie występowała w imieniu własnym jako osoba fizyczna, a tylko i wyłącznie jako Prezes Zarządu ww Spółki. To spółka była najemcą obiektu przy ul. (...). W okresie objętym pozwem na terenie obiektu były prowadzone prace remontowe i porządkowe, które były zlecane firmom zewnętrznym przez Spółkę. Spółka do wykonywania prac remontowo- porządkowych nigdy nie zatrudniała pracowników, a tym bardziej powoda. A. S. tym bardziej nie zatrudniała żadnych pracowników ani wykonawców Jako osoba fizyczna nie prowadziła żadnych przedsięwzięć na terenie obiektu. Nadto, powód do pozwu dołączył dokumenty świadczące o tym, że wszelkie postępowania wyjaśniające i sprawdzające dotyczyły Spółki. Pozwana zakwestionowała żądania pozwu co do zasady i co do wysokości. Zaprzeczała aby ona sama czy też spółka powierzyła świadczenie pracy powodowi , co miałyby wyczerpywać znamiona stosunku pracy. Pomiędzy stronami nie doszło do ustaleń odnośnie rzekomej stawki godzinowej. Nie było mowy o zakresie obowiązków, jakie miałyby zostać przydzielone powodowi. Powód nie pozostawał pod kierownictwem A. S. jako prezesa Zarządu ani pozostałych osób. Pozwana wobec braku nadzoru nad osobą powoda w żaden sposób nie jest i nie byłaby w stanie zweryfikować rzekomego świadczenia pracy na terenie obiektu. Powód miał zgodę spółki na przebywanie w obiekcie i korzystanie z jednego lokalu na cele mieszkaniowe, natomiast nie podlegał wówczas nadzorowi czy kierownictwu jakichkolwiek osób. Relacje stron nie wyczerpywały znamion, które przypisuje się stosunkowi pracy. Pozwana wskazała, że powód przebywał na terenie obiektu , którego miał doglądać w zamian za możliwość mieszkania w jednym z pomieszczeń oraz różne większe bądź mniejsze kwoty pieniężne. Żaden ze współników nie ustalał z powodem warunków, które miałyby świadczyć o powierzeniu konkretnej pracy powodowi. Spółka nigdy nie rozliczała powoda z rzekomego świadczenia pracy. Spółka od 18.12.2013r. zawarła umowę o ochronę i monitoring obiektu, co za tym idzie nieracjonalnym i nieekonomicznym byłoby zatrudnianie do tych czynności dodatkowych osób. Dodatkowo podniesiono zarzut przedawnienia roszczeń objętych pozwem.

W związku z wezwaniem do udziału w sprawie A (...) sp. z o.o. w P., Spółka w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazano, że spółka nigdy nie czyniła z powodem żadnych ustaleń co do zawarcia stosunku pracy. Pozwana przyznała, że powód miał klucze do obiektu i mógł przebywać w obiekcie w zamian za doglądanie posesji, natomiast nie był nigdy kontrolowany ani ograniczany w możliwości wyjścia z obiektu czy powrotu do niego. Nie może to świadczyć o istnieniu jakiegokolwiek stosunku pracy pomiędzy pozwaną spółką a powodem. Pozwana nie czyniła przeszkód, aby powód zajmując jedno z pomieszczeń doglądał posesji, lecz nigdy nie ustalała z powodem żadnych warunków, które miałyby świadczyć o powierzeniu konkretnej pracy powodowi. Zakwestionowano czasokres i wymiar godzin rzekomego świadczenia pracy. Wskazano, że nie podlegał żadnemu nadzorowi, kontroli i podporządkowaniu. W uzasadnieniu powtórzono merytoryczną argumentację przedstawioną w odpowiedzi na pozew A. S..

Sąd ustalił co następuje:

A. S. (1) i W. S. (1) prowadzili spółkę A (...) sp. z o.o. w P.. Jako spółka podpisali umowę najmu lokalu użytkowego z Gminą O., na mocy której wynajmujący oddał najemcy w najem budynek użytkowy położony przy ul. (...) od dnia 15.04.2013r. Umowa została zawarta w dniu 11.04.2013r.

(dowód: umowa k. 86-89)

Od momentu przejścia lokalu przez spółkę rozpoczęto prace remontowo- budowlane. W pierwszym okresie prowadzono prace mające na celu przygotowanie budynku do właściwego remontu, które polegały na prostych pracach rozbiórkowych. Na teren budowy przychodzili osoby chętne do wykonywania powyższych prac. Jednak wykonywały swoje czynności po około kilka dni. W tym też okresie na terenie budowy pojawił się powód J. Z.. Pierwotnie rozpoczął prace rozbiórkowe. Następnie W. S. udostępnił mu jedno pomieszczenie w lokalu, w którym powód mógł przebywać i nocować. Fakt przebywania powoda na terenie lokalu był korzystny dla spółki albowiem w ten sposób była obecna tam jakaś osoba. Powód mógł wchodzić i wychodzić z budynku w każdym czasie, nikt nie kontrolował co robił, w tym czy wykonywał jakiegokolwiek czynności z zakresu ochrony. Powód w okresie pierwszych 3 miesięcy tj do około końca czerwca 2013r. wydawał rano narzędzia pracownikom a popołudniu tj o godz. 17:00 je zbierał i zamykał. Po tym okresie powód przebywał na terenie obiektu bez żadnych szczegółowo określonych obowiązków. Nikt nie rozliczał powoda z podejmowanych przez niego czynności.

Nie umawiał się on, ani z A. S., ani z W. S. na jakąkolwiek formę współpracy (sformalizowaną lub niesformalizowaną), na zawarcie umowy, w tym umowy o pracę. Nie ustalano warunków ewentualnej współpracy, okresu współpracy i wynagrodzenia za pracę powoda. Spółka udostępniła powodowi miejsce do spania, z uwagi na sytuację życiową w jakiej znalazł się powód. Zarówno W. S., jak i A. S. wręczali powodowi drobne sumy pieniędzy. W. S. doładowywał kartę powoda, robił mu zakupy. Po rozstaniu wspólników od czerwca 2013r. A. S. nadal okazjonalnie wręczała powodowi niewielkie kwoty pieniędzy, doładowywała telefon. W tym okresie gdy zachodziła potrzeba wpuszczenia kogoś na teren obiektu dzwoniła w tej sprawie do powoda aby otworzył obiekt. W późniejszym okresie gdy przystąpiono ponownie do wykonywania prac remontowych A. S. dzwoniła do powoda prosząc o przyjęcie na teren budowy zamówionego towaru.

Powód nie podpisywał w okresie spornym list obecności. Nikt z członków zarządu spółki nie wydawał mu poleceń co do wykonywanych czynności. Powód nie był kontrolowany i rozliczany z podejmowanych na terenie obiektu czynności, ani w zakresie przebywania w obiekcie. Nie zgłaszał do A. S. pretensji odnośnie braku umowy. Podczas rozmów powoda z A. S. , W. S., czy też D.E. mówiono, że możliwa będzie umowa gdy ruszy klub.

W okresie obejmującym lata 2013-2014 spółki nie było stać na zatrudnianie osób na podstawie umowy o pracę.

W dniu 18.12.2013r. pozwana Spółka zawarła z (...) sp. z o.o. sp.k. w W. umowy sprzedaży i montażu sygnalizacji włamania i napadu oraz monitorowania i interwencji, a dotyczącą obiektu położonego w O. przy ul.(...).

W dniu 12.05.2014r. umowę o najem przedmiotowego lokalu podpisała A. S. (1) prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą A-S (...) A. S. (1).

Powód zainicjował kontrole pozwanej spółki m.in. przez PIP. W związku z przeprowadzonymi kontrolami Spółka, w osobie prezesa zarządu A. S., podjęła decyzję o sformalizowaniu bytności powoda na terenie obiektu poprzez wystawienie umowy zlecenia pomiędzy spółką a powodem oraz zgłoszeniem powoda do ZUS i US wraz z odprowadzeniem należnych składek z tytułu ubezpieczenia społecznego i podatku.

(dowód: umowa k. 90-92, odpis KRS k. 82-85v,134-137, umowy k. 100-103, druki deklaracji i listy płac k.160-200,zeznania świadków A. K.-W. k. 113-114, W. S. k.156-157, przesłuchanie J.Z. k. 209-214, A. S. k. 214- 216)

Sąd zważył, co następuje:

Powód wystąpił w niniejszej sprawie z roszczeniem ustalenia, że w okresie od 18.04.2013r. do 11.05.2014r. strony łączył stosunek pracy oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 22020 zł tytułem wynagrodzenia wraz z dodatkami za nadgodziny i pracę w niedzielę i święta.

Pierwotnie jako pozwana została wskazana A. S. (1), następnie dopozwano A (...) sp. z o.o. w P..

Pierwszą kwestią wymagającą wyjaśnienia w sprawie jest żądanie powoda ustalenia istnienia stosunku pracy.

Jak wynika z okoliczności sprawy A (...) sp. z o.o. w P. zawarła umowę najmu lokalu użytkowego z Gminą O. , na mocy której wynajmujący oddał najemcy w najem budynek użytkowy położony przy ul. (...) od dnia 15.04.2013r. Wówczas na terenie obiektu rozpoczęły się prace rozbiórkowe. Prace te prowadzone były przez inwestora, którym była pozwana Spółka. Ani W. S., ani A. S. jako osoby fizyczne nie prowadzili tam żadnych działań. Okoliczności te są w świetle zgromadzonych dowodów niewątpliwe. Wynikają również z przesłuchania powoda, który wskazuje, że prace były prowadzone przez Spółkę. Tym samym, roszczenie, które zostało skierowane przeciwko A. S. jako podmiotowi nie posiadającemu legitymacji biernej do występowania w niniejszym procesie winno być oddalone. O powyższym orzeczono w punkcie III wyroku.

Do procesu jako strona pozwana wstąpiła spółka A (...) sp. z o.o. w P.. W świetle wskazanych okoliczności, podmiot ten prowadził inwestycję w obiekcie przy ul. (...). W skład zarządu spółki pierwotnie wchodził A. S. i W. S., a następnie w miejsce W. S. wszedł D.E..

Sąd dokonując ustaleń w sprawie oparł się w szczególności na dowodzie z przesłuchania stron i zeznań świadka W. S. , albowiem dowody te naświetliły całość zaistniałego stanu faktycznego. Z przesłuchania stron oraz ww. świadka wynikają okoliczności wykonywania pracy na rzecz pozwanego przez powoda i charakter istniejącego między stronami stosunku. Świadczenie W. K. i A. S. potwierdzili fakt przebywania powoda na terenie obiektu, co nie było kwestionowane przez pozwaną, nie mniej jednak nie mieli żadnej wiedzy na temat aspektów formalnych ewentualnej współpracy stron.

W niniejszej sprawie należało zbadać czy faktycznie w spornym okresie strony wiązał stosunek pracy, a wykonywana przez powoda praca odbywała się w warunkach podporządkowania pracowniczego, czy wydawane były polecenia przez przełożonego w rozumieniu stosunku pracowniczego i sprawowany był nadzór nad pracą, czasem pracy i miejscem świadczenia pracy powoda.

Wskazać bowiem należy, że zgodnie z art. 22 § 1 kp - przez nawiązanie stosunku pracy - pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Zatrudnienie w tych warunkach - jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę, zawartej przez strony umowy (art. 22 § 1[1] kp).

W orzecznictwie słusznie podkreśla się, iż pierwszorzędne znaczenie ma nie tyle treść, zawartej między stronami umowy, a sposób jej wykonywania (uzasadnienie wyroku SN z dnia 20.08.2001 I PKN 594/00 OSNP 2003/16/375) . Jeżeli umowa ma równocześnie cechy charakterystyczne dla wykonywania zatrudnienia na podstawie umowy o pracę i umów cywilnoprawnych (zlecenia, świadczenia usług), to dla oceny rodzaju stosunku prawnego decydujące jest ustalenie, które z tych cech mają charakter przeważający (wyrok z dnia 14 września 1998 r. I PKN 334/98 OSNAPiUS 1999/20 poz. 646; por. też wyrok z dnia 2 grudnia 1975 r. I PRN 42/75; wyrok z dnia 2 września 1998 r. I PKN 293/98 OSNAPiUS 1999/18 poz. 582; wyrok z dnia 6 października 1998 r. I PKN 389/98 OSNAPiUS 1999/22 poz. 718; wyrok z dnia 22 grudnia 1998 r. I PKN 517/98 OSNAPiUS 2000/4 poz. 138; wyrok z dnia 12 stycznia 1999 r. I PKN 535/98 OSNAPiUS 2000/5 poz. 175; wyrok z dnia 9 lutego 1999 r. I PKN 562/98 OSNAPiUS 2000/6 poz. 223; wyrok z dnia 7 kwietnia 1999 r. I PKN 642/98 OSNAPiUS 2000/11 poz. 417).

Podkreślić jednak należy, iż o wyborze rodzaju podstawy prawnej zatrudnienia decydują zainteresowane strony, które zgodnie z art. 353¹ kc w zw. z art. 300 kp mają swobodę wyboru podstawy zatrudnienia, kierując się w tym względzie nie tyle przesłanką przedmiotu zobowiązania, ile sposobu jego realizacji. Zatrudnienie nie musi przecież mieć charakteru pracowniczego, a praca może być świadczona na podstawie umów cywilnoprawnych, jeśli taka jest intencja stron (vide wyrok Sądu Najwyższego I PKN 594/99, OSNP 2001/21/637, wyrok Sądu Najwyższego I PKN 432/99, OSNP 2001/9/3100). Tym samym o tym, jakiego wyboru podstawy zatrudnienia dokonały strony decyduje ich zgodny i świadomy zamiar. Dodatkowo podkreślić trzeba, że w warunkach obecnego ustroju społeczno-gospodarczego, gdy formy świadczenia pracy na podstawie umów cywilnoprawnych cieszą się dużą popularnością, z uwagi na swoją elastyczność i możliwość dostosowania do sytuacji na rynku, należy większą uwagę zwracać właśnie na autonomię

woli stron. Oznacza to z jednej strony większy respekt i szacunek dla woli podmiotów stosunków prawnych, z drugiej jednak strony większą odpowiedzialność za kształtowanie własnych oświadczeń woli i ich następstw.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, należało zatem zbadać czy w stosunku łączącym strony występowały elementy charakterystyczne dla stosunku pracy tj.: podporządkowanie powoda poleceniom pozwanego co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania pracy, obowiązek przestrzegania przez niego norm czasu pracy, podporządkowanie regulaminowi pracy, bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności, ciągłość świadczenia pracy (przejawiającą się zwłaszcza w tym, że pracownik nie zobowiązuje się do wykonywania określonych czynności, lecz do starannego działania w procesie pracy), obowiązek wypłaty wynagrodzenia za „świadczenie usług”, prawo do urlopu czy obowiązek podpisywania listy obecności.

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy nie można przyjąć, iż strony łączył stosunek pracy.

Jak wynika z zeznań W. S. oraz przesłuchania A. S. fakt pojawienia się powoda na terenie budowy był przypadkiem. Następnie, zamieszkanie J.Z. w budynku przy ul.(...) i dalsze jego tam przebywanie nie było powiązane z rzeczywistą potrzebą ze strony spółki zatrudnienia osoby w charakterze ochrony. Jak wskazali W. S. i A. S., powód zaczął mieszkać w obiekcie ponieważ miał problemy mieszkaniowe a oni nie widzieli przeszkód aby tam przebywał. Czynności, które wykonywał nie były w żaden sposób przez spółkę narzucone, powód nie był rozliczany z przebywania na terenie obiektu. Nikt powoda nie kontrolował w zakresie podejmowanych czynności, czy też braku podejmowania jakichkolwiek działań. Powód nie był rozliczany ani w zakresie swoich czynności, ani czasu pracy. Nie narzucano mu obowiązków i w konsekwencji nie egzekwowano ich. Jak wskazały ww osoby powód nie musiał przebywać na terenie obiektu, a gdyby go nie było „moglibyśmy się tylko zmartwić co się stało” (k. 156). Nie wymagano także od powoda przebywania na terenie obiektu. Ani W. S., ani A. S. nie potwierdzili aby między stronami doszło do ustaleń w zakresie wysokości ewentualnego wynagrodzenia i formy współpracy.

Nawet powód w swych zeznaniach nie potrafił wskazać na jaki okres miałyby być zawarta umowy. Nie został skierowany na szkolenie BHP i badania lekarskie w związku z zawarciem ewentualnej umowy. Zeznał jednocześnie, że praktycznie nikt nie kontrolował jego pracy, nikt nie sprawdzał czy tam przebywa. Dodatkowo stwierdził: „ Pan S. powiedział, że będzie normalna umowa o pracę w związku z tym, że jak ten klub ruszy to będzie potrzebna ochrona”. Tym samym, powód potwierdził stanowisko pozwanej spółki, że w okresie trwania prac remontowo- budowlanych spółka nie miała potrzeby zawierania umowy, w tym umowy o pracę np. na usługi ochrony.

Już tylko wykazane przez powoda okoliczności, przywołane powyżej, świadczą o braku cech charakterystycznych dla stosunku pracy. Brak jest bowiem w relacji łączącej powoda ze Spółką zarówno podporządkowania kierownictwu pracodawcy, nadzoru ze strony pracodawcy, rozliczenia i podporządkowania co do wykonywania przez powoda nałożonych obowiązków, czasu wykonywania prac oraz wymogu osobistego świadczenia pracy.

Należy jeszcze raz podkreślić, iż „Niektóre cechy (elementy) umowy są na tyle istotne, że mają decydujące znaczenie dla określenia jej rodzaju. W szczególności brak bezwzględnego obowiązku osobistego świadczenia pracy w zasadzie wyklucza możliwość zakwalifikowania stosunku prawnego jako umowy o pracę (wyrok SN z dnia 28 października 1998 r., I PKN 416/98, OSNAPiUS 1999, nr 24, poz. 775). Znaczenie obowiązku osobistego wykonywania pracy przez pracownika podkreślił SN także w wyroku z dnia 26 listopada 1998 r., I PKN 458/98, OSNAPiUS 2000, nr 3, poz. 94, stwierdzając, że możliwa w umowach typu zlecenia klauzula wykonywania usług przez osobę trzecią - zastępcę (art. 738 § 1 w zw. z art. 750 k.c.) jest niedopuszczalna w umowie o pracę (art. 22 § 1).” Nie jest możliwe uznanie umowy za umowę o pracę, jeżeli wykonawca czynności lub usługi ("pracownik") nie jest obowiązany do wykonywania poleceń zleceniodawcy ("pracodawcy"), czyli gdy brak jest elementu podporządkowania (zob. SN w wyrokach: z dnia 11 kwietnia 1997 r., I PKN 89/97, OSNAPiUS 1998, nr 2, poz. 35; z dnia 4 grudnia 1997 r., I PKN 394/97, OSNAPiUS 1998, nr 20, poz. 595; z dnia 7 września 1999 r., I PKN 277/99, OSNAPiUS 2001, nr 1, poz. 18). Te ustalone poglądy potwierdzone zostały w wyroku z dnia 14 lutego 2001 r., I PKN 256/00, OSNAPiUS 2002, nr 23, poz. 564: "1. W razie ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym występowały elementy obce stosunkowi pracy (np. brak podporządkowania, możliwość zastąpienia pracownika osobą trzecią), nie jest możliwa ocena, że zawarta została

umowa o pracę. 2. Dla ustalenia, że stron nie łączył stosunek pracy, nie jest konieczne precyzyjne nazwanie łączącej strony umowy cywilnoprawnej".

Tym samym, w ocenie Sądu nie zachodzą podstawy, w świetle okoliczności niniejszej sprawy, do ustalenia, że strony łączyła umowa o pracę. Nie zostało bowiem wykazane spełnienie przesłanek przewidzianych w art. 22 par. 1 kp. W związku z powyższym w oparciu o przywołany przepis w punkcie I wyroku oddalono powództwo skierowane przeciwko A (...) sp. z o.o. w P. o ustalenie stosunku pracy.

Jednocześnie, z uwagi na zgłoszenie przez powoda roszczenia majątkowego o zasądzenie określonej kwoty tytułem wynagrodzenia należało roszczenie to zgodnie z właściwością rzeczową przekazać do Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego, o czym orzeczono w punkcie II wyroku (art. 200 par. 1 kpc).

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 102 kpc. Sąd uwzględnił fakt, iż powód nie dysponuje wiedzą prawniczą pozwalającą mu w sposób prawidłowy ocenić swoją sytuację w zakresie charakteru prawnego łączącego go z pozwaną spółką stosunku prawnego. Stąd skierowanie sprawy do Wydziału Pracy. Jednocześnie sytuacja finansowa powoda nie jest korzystna, a spełnienie obu tych przesłanek dało w ocenie Sądu podstawy do nie obciążania powoda kosztami procesu na rzecz pozwanego (pkt IV wyroku).

SSR Grażyna Giżewska-Rozmus